

Romería

är en företeelse man ser nämnas i spanska tidningar ibland men man som nordbo inte blir riktigt klok på vad det är – är det en fest, något slags utflykt i bergen, en hyllning till något helgon eller vad?

Det är faktiskt alla tre sakerna när det gäller just romería. Traditionen går tillbaka till medeltiden och har en religiös grund i vallfärder. *Romerías* var vallfärder till Rom, vallfartsorten för *peregrinos* var Santiago de Compostela medan *palmeros* gick till Jerusalem. De två senare hade sina symboler: för peregrino en mussla (peregrino betyder även pilgrimsmussla) och för palmero tre palmkvistar.

I Murcia finns en romería som innebär att ett helgon (i detta fall en jungfru) flyttas i procession från katedralen i Murcia till klostret Fuensanta (*Den heliga källan*), som ligger i bergssidan ovanför och öster om Murcia.

Man dansar och sjunger, har med sig god mat och dryck, det är fest! Samtidigt de facto en utflykt i bergen och en religiös handling. Det hela ryms vanligen inom en halv eller hel dag, vilken brukar vara helgdag i regionen.

I Alicante finns tre romerías men tyvärr finns ingen egen ursprunglig i Torrevieja – vår ort är för ung för denna tradition. Men sedan tio år tillbaka firar man som en repris av en romería i Cádiz tidigare under våren Virgen del Rocío i början av juni även i Torrevieja. Denna tillgång så att man samlas vid gamla Renfe-stationen kl. 9 på lördagsmorgonen med hästar och vagnar och förflyttar sig till La Inmaculada, där mässan till jungfruns ära avhålls. Därefter går en procession till en närbelägen park och stannar där till söndagen, då processionen så småningom återvänder med helgonet till La Inmaculada.

Hon vänder sig mot mig med ett skratt och en gest! Det är glädje, sång till handklapp och trummor, smällare då och då.

Och visst kunde man kalla firandet av Virgen del Carmen den 16 juli, en viktig helgdag i Torrevieja, för en romería: jungfrun hämtas från La Inmaculada och förs till en båt, översälad med blommor, och går en runda till havs för att sedan återvända in till hamnen och de väntande åskådarskarorna.

Virgen del Carmen är sjöfararnas skyddshelgon och hennes ankomst från havet är mycket vackert och rörande att åse, inte bara för de fiskaränkor och andra, som mist någon till havet.

Pilgrimsfärder till Santiago de Compostela är av en annan art och långt mer utsträckta över tiden. Det är inte ovanligt att spanjorer tar en vecka eller två av sin semester för att vandra ett avsnitt av pilgrimsvägen till Santiago för att sedan följande år gå ännu ett stycke.

En palmero brukar börja med en båtfärd över Medelhavet för att fortsätta som fotvandring från kusten in och upp mot Jerusalem. Kanske inte så vanligt nu för tiden med tanke både på avståndet och det oroliga Mellanöstern.

Torreviejas förebild till sin Virgen del Rocío-romería äger rum varje år i den lilla orten Almonte (ca 20.000 inv.) strax norr om Doñana och Cádiz, väster om Sevilla, öster om Huelva. Över en miljon människor från hela Spanien och även från utlandet deltar i den nio timmar långa processionen under pingsten. Man vandrar från Almonte upp till ett kloster i byn El Rocío, där jungfrun, här kallad Blanca Paloma (*Vita duvan*), hämtas och bärs i procession på axlarna av *costeleros*. Vart sjunde år förs hon ända till Almonte. *Fler bilder sid 2*

På ett gungande flak på väg till pinjedungen i Antonio Soria-parken.

Stopp, stopp, stopp! Akta glorian! S-ä-n-k ... Alla hjälps åt.

Den vackra jungfru Maria del Rocío står till sist i sitt eget tält, beredd för den religiösa ceremonin.

Tjurarna väntar tåligt medan den dyrbara lasten lossas från flaket. Både djur och människor har andalusiskt snitt på sin utstyrsel.

Till höger: Långborden står dukade, rader av tält finns mellan träden inför övernattningen i det fria.

Text o. foto: Birgitta Kruckenberg

Kött steks i jättepannan över öppen eld.